

MIA fantasia

Rescatem en Vinil!!

ELISENDA ROCA

BETOWERS

COMBEL

¿VINIL?

Heu vist
en Vinilet?

¿?

No.

Segur que
s'ha amagat.

Gat! Gat!

A casa dels Fantasia ens encanten les festes d'aniversari, ja siguin les del més gran, el meu pare Linus, o les de la més diminuta, la meva aranyeta Rosalia. Ens agrada organitzar un bon berenar amb la família i els amics. Aviat serà l'aniversari d'en Vinil.

Ep! I si aquest cop fem nosaltres el pastís per al Vinil?

PROJECTUM!

Oooh!

Alerta!
He sentit
un soroll!

És ell?

Qui, jo?

Buf!
Quin ensurt!

Surt! Surt!

No, Linus.
Estem preparant una
festa sorpresa per a
en Vinil.

Ai, ai, ai... Potser no
és gaire bona idea.

Per què? No li
agrada celebrar el seu
aniversari?

La mare i el pare ens expliquen que quan va fer un anyet li van muntar una festa sorpresa.

Als dos anys, el mateix.

Als tres, no s'esperava uns pallassos i va estar tres dies amb els pèls de punta, la cua de punta i el caràcter de punta.

Als quatre, de l'esglai, es va tornar verd.
Als cinc, va descobrir el seu poder de camuflatge.
Als sis, espantat, va saltar sobre el pastís.

–D’acord, no li farem una festa sorpresa.
Però sí que celebrarem el seu aniversari!
–els dic.

–Mentre no tingui cap ensurt, ell el
celebrarà ben content –diu el pare.

–Què murmureu? –diu en Vinil, que ha
aparegut de cop.

–Parlem del teus set anys i del pastís que he dissenyat per a tu.

–Ai, Mia! És que no... –comença a dir el meu gatet.

–...no hi haurà festa sorpresa! –acabem la frase tots alhora.

- No, és que jo...
- Ho sabem, Vinil: no et fan cap gràcia les sorpreses! -li dic.
- He de marxar.
- Ara, Vinilet? Una altra vegada?

Però el meu gat no respon. Ha tornat a desaparèixer. I tots pugem al laboratori. Els meus pares fan un posat seriós.

Reunió
de grup!

Algú sap què li passa,
a en Vinil?

Fa dies que
sembla preocupat.

O despistat.

O massa alegre.

—O molt nerviós —els dic—. Ahir no va parar de donar voltes sobre si mateix. Gairebé em mareja només de mirar-lo.

—Hi estic d'acord —diu la meva amiga Lia—. De vegades riu como si estigués ben feliç i després es torna a capficar. És estrany.

–He intentat parlar amb ell, però sé que menteix quan diu que no li passa res –ens explica la Bowie.

–Això no és pel seu aniversari. Sí que li deu passar alguna cosa. Què deu ser? –pregunto.

I comencem a suposar coses. Potser té un problema de salut? Li fan mal les dents o la panxa? Però la mama ens diu que està més eixerit que un gínjol. Així que no, no pot ser això.

Potser s'ha barallat amb la Bowie, en Boleta o la Rosalia? Però els meus amics diuen que de cap manera! Cap baralla, res de res! Així que no, no pot ser això.

En quin embolic es deu haver ficat?

